

Posudok vo vymenúvacom konaní za profesorku

Žiadateľka o vymenovanie: doc. PhDr. Nadežda Lindovská, PhD., Divadelná fakulta Vysokej školy múzických umení v Bratislave

Študijný odbor: 2.2.4 Divadelné umenie

Oponent: prof. PhDr. Erich Mistrík, CSc., Pedagogická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave

Prácu a osobnosť doc. N. Lindovskej sledujem niekoľko desaťročí, od doby, keď nastúpila do Výskumného a záznamového centra VŠMU. Prišla ako teatrologička, aby doplnila interdisciplinárny výskum o hľadisko divadelnej vedy.

Napriek minimálnym skúsenostiam s podobným typom výskumu sa N. Lindovská rýchlo zorientovala a preukázala schopnosť vnímať fenomény divadla a divadelnej tvorby v kontextoch ne-divadelného sveta. Nič z tvorby v divadle pre ňu nefigurovalo ako izolovaný fenomén. Cítila, že bez toho, aby divadlo zapojila do sociálnych, psychologických či širších kultúrno-historických súradníc, divadlo nevysvetlí.

Schopnosť takejto interpretácie divadla ju už neopustila. Hoci sa po roku 1992 jednoznačne orientovala na výskum v divadelnej vede, a špeciálne na výskum ruského a slovenského divadla, nezostala uzavretá v hraniciach vedy o jednom umeleckom druhu.

Za kľúčové publikácie N. Lindovskej v tejto súvislosti považujem knižku o Magde Lokvencovej-Husákovej a štúdiu v Divadlo v hľadaní starých/nových identít.

V kolektívnej monografii o M. Lokvencovej-Husákovej N. Lindovská predstavila túto postavu systematicky nielen ako osobnosť, ako režisérku, ako dámu. Predstavila ju aj ako aktívnu činiteľku v kultúrnom živote Slovenska, ako ženu, ktorá sa musela vyrovnat' s neľahkou úlohou partnerky politika, resp. ako človeka s jasným názorom a postojom k politickým premenám štátu. Pri takomto komplexnom spracovaní osobnosti človeka zostáva divadelno-teoretický pohľad v centre pozornosti, lebo sa spracúva osobnosť divadla. Divadlo a divadelná teória sa však prezentujú v kontextoch individuálneho a spoločenského života režisérky a jej okolia.

Výsledkom nie je iba to, že obraz osobnosti je plastickejší. Autorka a editorka kolektívnej monografie tak zároveň preukazuje schopnosť prekročiť hranice svojho odboru. N. Lindovská sa v knižke suverénne pohybuje v spoločenských, kultúrnych a politických súvislostiach doby M. Lokvencovej-Husákovej. Zároveň suverénne prezentuje prieniky divadelnej vedy a iných vedných disciplín, ktoré pri takom prístupe musí brať do úvahy.

V monografickej štúdií Divadlo v hľadani starých/nových identít, ktorá vyšla v knižke Súčasné slovenské divadlo v dobe spoločenských premien, už N. Lindovská aj v prvom pláne prekračuje hranice divadelnej vedy. Jej štúdia samozrejme prezentuje premeny slovenského divadla pod vplyvom systematického záujmu o rodovú problematiku.

Ak by sme však túto štúdiu chápali len ako obraz divadelných premien, bolo by to málo. Je v nej oveľa viac. Je analýzou premien v hľadani identity, je analýzou premien slovenskej kultúry z komunistického monolitu na moderný, flexibilný a hlavne pluralistický systém rôznorodých hlasov.

Vo svojich ďalších publikáciách postupovala N. Lindovská podobným spôsobom, tieto dve publikácie sú však najvýraznejšími ukázkami.

Ak má niekto získať titul profesora, musí podľa mňa presahovať relatívne úzky obzor jednej vednej disciplíny. Špičková profesionalita (= titul profesor) musí obsahovať nadhľad nad vlastným odborom, schopnosť dávať veci do kontextu, schopnosť klásť neobvyklé otázky aj schopnosť hľadať na ne relevantné a vyargumentované odpovede. Doc. N. Lindovská tieto schopnosti vo svojich publikáciách preukázala.

Tento fakt je pre mňa kľúčový pri hodnotení budúcich profesorov. Nemá zmysel zaoberať sa detailmi jej jednotlivých prác, to prináleží oponentom pri posudzovaní doktorandských prác, alebo oponentom pri publikovaní monografií a zborníkov. Dôležité je podľa mňa vidieť, či celková tendencia profesionálneho vývinu a odbornej tvorby žiadateľky o inauguráciu zodpovedá budúcemu postaveniu pani vysokoškolskej profesorky.

Po preskúmaní miery, s akou doc. N. Lindovská plní kvantitatívne kritériá DF VŠMU na inauguráciu, konštatujem, že formálne hľadiská splnila.

Na základe uvedeného odporúčam doc. PhDr. Nadeždu Lindovskú, CSc. vymenovať za profesorku v odbore 2.2.4. Divadelné umenie.

4. 4. 2019

Prof. PhDr. Erich Mistrík, CSc.